

Arrest

nr. 147 103 van 4 juni 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 februari 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan de verzoeker ter kennis gegeven op 16 april 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt op 16 september 2009 België binnen zonder enig identiteitsdocument. Op dezelfde dag ontvangt hij een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

1.2. Op 16 november 2009 dient de verzoeker een asielaanvraag in. Op 18 mei 2010 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 48 697 van 28 september 2010 weigert de

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker.

1.3. Op 20 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 *quinquies*). Bij arrest nr. 56 512 van 23 februari 2011 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing.

1.4. Op 7 januari 2011 dient de verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 29 april 2011 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 66 037 van 1 september 2011 weigert de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker.

1.5. Bij beslissing van 8 juli 2011 wordt de verzoeker gemachtigd tot een tijdelijk verblijf van 6 maanden onder de voorwaarde dat hij tussen de 45ste en de 30ste dag voor het verval van zijn verblijfstitel ofwel een geldige arbeidskaart of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling voorlegt, ofwel aantoont dat hij geen belasting vormt voor het Belgisch sociaal systeem.

1.6. Op 15 februari 2012 vraagt de verzoeker om de verlenging van zijn recht op verblijf. Op 20 februari 2012 wordt aan de verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoeker ter kennis wordt gegeven op 16 april 2012. Deze beslissing luidt als volgt:

"(...)

Gelet op artikel 13 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006;

Overwegende dat de genaamde (...)

- gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur in toepassing van artikelen 9 en 13 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15/09/2006.

Overwegende dat als voorwaarden voor de verdere verlenging van zijn tijdelijk verblijf in onze vorige instructies dd. 08/07/2011 werden opgenomen:

"Entre le 45ème et le 30ème jour avant l'échéance de son titre de séjour, la personne suivante: (...)

Devra satisfaire aux conditions suivantes:

- *Soit produire un permis de travail ou une carte professionnelle et la preuve d'un travail effectif et récent*
- *Soit démontrer qu'elle n'est pas une charge pour le système social belge, ce qui veut dire qu'elle doit prouver qu'elle est en mesure de pourvoir à son entretien et à celui de ses enfants sans dépendre des pouvoirs publics")*

(Tussen de 45e en 30e dag voor het verstrijken van zijn verblijfstitel, dient de volgende persoon: (...)

aan volgende voorwaarden te voldoen:

- *Ofwel een geldige arbeidskaart of beroepskaart voorleggen en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling*
- *Ofwel aantonen dat hij geen belasting vormt voor het Belgisch sociaal systeem, wat wil zeggen dat hij moet bewijzen dat hij in zijn eigen onderhoud kan voorzien en dat van zijn kinderen zonder af te hangen van de publieke overheden")*

Overwegende dat volgende documenten werden voorgelegd ter verlenging van de verblijfstitel van betrokkene: een arbeidskaart C geldig van 29/08/2011 tot 18/03/2012; inschrijving bij vdab als werkzoekende op 28/10/2011, getuigschrift geneesheer m.b.t. medicatie, bewijzen sollicitatie+ kaartjes interimkantoren, overeenkomst betreffende het volgen van een geïndividualiseerd project voor Maatschappelijke integratie, uitnodigingen VDAB voor gesprek op 16/11/2011 en 06/01/2012, jobvoorstellen VDAB, uitnodiging jobbeurs, doorverwijzing intensief taaltraject Nederlands,

overeenkomst voor persoonsgerichte vorming (NI. voor anderstaligen) die aanvang neemt op 30/01/2012 en 5 maanden duurt, attest ziekenhuis: op raadpleging op 02/02/2012, paspoort geldig tot 04/01/2012, attest OCMW A'pen waaruit blijkt dat hij sinds 12/09/2011 steun ontvangt.

Overwegende dat betrokkene weliswaar een geldige arbeidskaart C voorlegt, maar geen enkel bewijs van recente en effectieve tewerkstelling kan leveren.

Overwegende dat uit het voorgelegde OCMW-attest dd.03/01/2012 blijkt dat betrokkene ten laste is van de Belgische Staat en van 12/09/2011 t.e.m. 31/12/2011 equivalent leefloon heeft genoten ten bedrage van 1865,57 euro. Hiermee komt meneer niet tegemoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Overwegende dat volgens art.13§3, tweede lid van de wet - de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie een bevel om het grondgebied te verlaten, kan afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven "indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden"

Wordt besloten om aan hem:

In uitvoering van artikel 26/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 27 april 2007, het bevel te geven om het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slowakije .Slovenië, Spanje, Tsjechische Republiek, Zweden en Zwitserland binnen de dertig dagen.
(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoeker.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"De beslissing is kennelijk onredelijk genomen.

Verzoeker heeft sedert 8 juli 2011 een tijdelijk verblijf.

De verlenging van dit verblijf werd gekoppeld aan een aantal voorwaarden.

De voorwaarden waren:

("Tussen de 45e en 30° dag voor het verstrijken van zijn verblijfstitel, dient de volgende persoon: (...) aan volgende voorwaarden te voldoen:

- Ofwel een geldige arbeidskaart of beroepskaart voorleggen en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling
- Ofwel aantonen dat hij geen belasting vormt voor het Belgisch sociaal systeem, wat wil zeggen dat hij moet bewijzen dat hij in zijn eigen onderhoud kan voorzien en dat van zijn kinderen zonder af te hangen van de publieke overheden")

Zoals verwerende partij in de bestreden beslissing meedeelt heeft verzoeker verschillende documenten voorgelegd waaruit blijkt dat hij alle moeite van de wereld heeft gedaan om werk te vinden.

Hij heeft taallessen gevolgd om aan werk te geraken maar heeft helaas geen werk gevonden.

Verzoeker heeft helaas moeten aankloppen bij het OCMW om in zijn onderhoud te voorzien.

De bedragen die hij van het OCMW heeft ontvangen wenst hij op termijn terug te betalen indien hij werk vindt.

Het is begrijpelijk dat verwerende partij voorwaarden stelt voor de verlenging van het tijdelijk verblijf.

Doch één van deze voorwaarden is helaas zodanig opgesteld dat de naleving afhankelijk wordt gesteld van het gedrag van een derde partij, zijnde de werkgevers.

Verzoeker kan aantonen dat hij voldoende inspanningen heeft geleverd en dat hij getracht heeft de voorwaarden na te leven.

Het feit dat hij gedurende 4 maanden steun heeft gehad van het OCMW wil niet zeggen dat hij naar de toekomst toe nog beroep wenst te doen op het OCMW.

Zijn doelstelling is uiteindelijk een job vinden en zo in zijn eigen onderhoud te voorzien.

Op dit ogenblik vormt hij geen onredelijke belasting voor de Belgische sociale bijstand, waardoor er ook geen reden is om het verblijfsrecht van verzoeker niet te verlengen.

Indien verzoeker zelfs een onredelijke belasting zou zijn voor de sociale bijstand dan dient de verweerder om uit te maken of er sprake is van onredelijke belasting een aantal criteria te onderzoeken zoals de al dan niet tijdelijke aard van de problemen, de verblijfsduur, de persoonlijke situatie en het bedrag van de uitgekeerde steun.

Terwijl de overheid bij een dermate summier dossier de nodige inspanningen moet doen om voldoende informatie te verzamelen alvorens een beslissing te nemen. Indien het dossier zodanig summier is dient de overheid bijkomende informatie op te vragen bij verzoeker zelf of bij zijn eigen overheidsinstanties.

Al die onderzoeken hebben niet plaatsgevonden zodat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is.

Dat de overheid bij het nemen van een beslissing zorgvuldig tewerk moet gaan door eerst te onderzoeken, controleren en dan pas een besluit te nemen. Dat verzoeker er bovendien rechtmatig op mocht vertrouwen dat de overheid zorgvuldig tewerk zou gaan.

Men kon verzoeker door de verlenging van zijn verblijf nog minstens de kans geven om een job te vinden.

De overheid is bij de beoordeling niet uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, waardoor er geen correcte beoordeling kon gebeuren en zij derhalve onredelijk tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker is derhalve van mening dat er een schending van de materiële motiveringsplicht is. (zie bv. R.v.St. nr. 101.624, 7 december 2001; RvV nr. 24.481, 13 maart 2009; RvV nr. 10.209, 21 april 2008)

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenbevinding.

Bij het nemen van een beslissing moet het bestuur zich steunen op alle gegevens van het dossier.

Het bestuur heeft geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker een arbeidskaart had en op elk ogenblik werk kon vinden.

De bestreden beslissing is kennelijk onredelijk en getuigt van een onzorgvuldig optreden van het bestuur.

Verzoeker is dan ook van mening dat de zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden. (RvSt nr. 154.954, 14feb. 2006; Rvst. 167.411, 2 feb. 2007; RvVnr. 15.642, 1 sept. 2008).

De bestreden beslissing is derhalve genomen op grond van onjuiste, minstens onvolledige gegevens en op kennelijk onredelijke en onzorgvuldige wijze.

Tot slot is verzoeker van mening dat er een schending is van het vertrouwensbeginsel aangezien het beginsel kan worden omschreven als één van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid.

Het middel is gegrond."

3.2. De verwerende partij antwoordt hierop als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van het redelijkheids-, zorgvuldigheids- en vertrouwensbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat hij alle moeite heeft gedaan om werk te vinden, doch dat dit hem niet gelukt is. Het feit dat hij gedurende 4 maanden ten laste is gevallen van het OCMW betekent niet dat dit blijvend is. Hij uit het engagement de van het OCMW verkregen bedragen terug te betalen.

Verwerende partij heeft de eer te -antwoorden dat verzoeker op zich niet betwist niet te hebben voldaan aan de voorwaarden voor een verdere verlenging van zijn verblijfsrecht, die hem nochtans klaar en duidelijk geformuleerd werden, hetgeen verzoeker evenmin betwist.

*De voorwaarden werden als volgt gestipuleerd bij beslissing d.d. 8 juli 2011:
ofwel moest hij aantonen dat hij recent en effectief heeft gewerkt (onder gelding van een geldige werkvergunning);
ofwel moest hij aantonen dat hij niet ten laste is gevallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en derhalve aannemelijk maken dat hij in zijn onderhoud en dat van zijn kinderen kan voldoen, zonder hiervoor afhankelijk te zijn van de Belgische Staat.*

Verzoeker heeft niet gewerkt en is dientengevolge ten laste gevallen van het OCMW.

Verzoeker betoogt dat hij alles in het werk heeft gesteld om werk te vinden. Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de voorwaarden voor verlenging zeer duidelijk waren. Moest de loutere inspanning om werk te vinden voldoende zijn geweest, ware het ook in die zin in de beslissing d.d. 8 juli 2011 geformuleerd, quod non.

Het enig middel is niet ernstig."

3.3.1. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 13, § 3, van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen.

Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft;

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

3° indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf."

Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de verzoeker bij beslissing van 8 juli 2011 wordt gemachtigd tot een tijdelijk verblijf van 6 maanden onder de voorwaarde dat hij tussen de 45ste en de 30ste dag voor het verval van zijn verblijfstitel ofwel een geldige arbeidskaart of

beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling voorlegt, ofwel aantoonde dat hij geen belasting vormt voor het Belgisch sociaal systeem.

In de bestreden beslissing wordt aan de verzoeker in toepassing van artikel 13, § 3, 2°, van de Vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) afgegeven omdat hij *“niet tegemoet (komt) aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden”*, nu hij *“weliswaar een geldige arbeidskaart C voorlegt, maar geen enkel bewijs van recente en effectieve tewerkstelling kan leveren”* en bovendien blijkt dat hij *“ten laste is van de Belgische Staat en van 12/09/2011 t.e.m. 31/12/2011 equivalent leefloon heeft genoten ten bedrage van 1865,57 euro”*. De verzoeker betwist noch het gegeven dat de voornoemde voorwaarden hem werden opgelegd, noch de vaststelling dat hij niet aan deze voorwaarden heeft voldaan. Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat de bestreden beslissing op foutieve gegevens is gestoeld.

3.3.1.1. Voor zover de verzoeker aanvoert dat hij *“verschillende documenten (heeft) voorgelegd waaruit blijkt dat hij alle moeite van de wereld heeft gedaan om werk te vinden”*, beperkt hij zich tot het louter vergoelijken van het feit dat hij niet aan de gestelde voorwaarden heeft voldaan, zonder de concrete vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gestoeld, en die alle steun vinden in het administratief dossier, *in concreto* te weerleggen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt duidelijk dat de verzoeker het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling diende voor te leggen en niet het bewijs dat hij moeite heeft gedaan om werk te vinden. De omstandigheid dat de naleving van deze voorwaarde (onder meer) afhankelijk is van een derde partij, met name werkgevers, doet hieraan geen afbreuk. Er is de Raad immers geen bepaling of beginsel gekend waaruit volgt dat voor een tijdelijk verblijf enkel voorwaarden mogen worden opgelegd waarvan de naleving uitsluitend afhankelijk is van de betrokken vreemdeling. Voorts vermeldt de bestreden beslissing uitdrukkelijk dat de verzoeker *“weliswaar een geldige arbeidskaart C voorlegt, maar geen enkel bewijs van recente en effectieve tewerkstelling kan leveren”*, zodat de verzoeker niet kan worden gevolgd waar hij aanvoert dat het bestuur geen rekening heeft gehouden met het feit dat hij *“een arbeidskaart had en op elk ogenblik werk kon vinden”*. Aldus maakt de verzoeker niet aannemelijk dat de gemachtigde de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze, of met overschrijding van zijn appreciatiebevoegdheid heeft genomen.

3.3.1.2. De verzoeker betwist niet dat uit het door hem voorgelegde OCMW-attest van 3 januari 2012 blijkt dat hij op dat ogenblik ten laste was van de Belgische Staat en dat hij van 12 september 2011 tot en met 31 december 2011 een equivalent leefloon heeft genoten ten bedrage van 1865,57 euro. Voor zover hij aanvoert dat hij *“(o)p dit ogenblik (...) geen onredelijk belasting voor de Belgische sociale bijstand (vormt)”*, waardoor er geen reden is om zijn verblijfsrecht niet te verlengen, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hij maakt hiermee geenszins aannemelijk dat de bestreden beslissing is gesteund op onjuiste feitelijke gegevens of is genomen op kennelijk onredelijke wijze of met een manifeste overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde beschikt.

Als voorwaarde voor een verlenging van het verblijf van de verzoeker werd duidelijk gesteld dat hij moet bewijzen dat hij in zijn eigen onderhoud en dat van zijn kinderen kan voorzien zonder af te hangen van de publieke overheden. Door achteraf in zijn verzoekschrift louter en gratis het voornemen te poneren dat hij *“(d)e bedragen die hij van het OCMW heeft ontvangen (...) op termijn (wenst) terug te betalen indien hij werk vindt”*, maakt de verzoeker alvast niet aannemelijk dat hij heeft aangetoond dat hij voldoet aan deze voorwaarde. Dit blijkt ook niet uit de stukken van het administratief dossier. Er wordt bovendien niet ingezien – en de verzoeker legt ook niet uit – waarom het bestuur, wanneer blijkt dat aan deze duidelijke voorwaarde niet is voldaan, bijkomende informatie met betrekking tot de al dan niet tijdelijke aard van de problemen, de verblijfsduur, de persoonlijke situatie en het bedrag van de uitgekeerde steun zou moeten opvragen bij de verzoeker zelf of bij zijn eigen overheidsinstanties. De verzoeker maakt overigens niet aannemelijk dat hij niet zelf in staat was om dergelijke informatie, daargelaten de vraag of deze voor hem een gunstig effect zou kunnen hebben op de inhoud van de bestreden beslissing, aan het bestuur te bezorgen.

Uit het voorgaande blijkt dat de verzoeker niet aannemelijk maakt dat de gemachtigde van de staatssecretaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de bestuurlijke overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Aangezien uit voorgaande bespreking volgt dat er niet wordt aangetoond dat niet werd uitgegaan van een correcte feitenvinding kan niet worden gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden.

3.3.3. Het redelijkheidsbeginsel legt aan de bestuurlijke overheid de verplichting op om bij de uitoefening van haar wettelijke bevoegdheid redelijk te werk te gaan. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan slechts worden vastgesteld wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een bepaalde beslissing is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men dus voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). In de bestreden beslissing worden de motieven opgesomd op grond waarvan de gemachtigde tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) heeft besloten. De gemachtigde heeft enkel gebruik gemaakt van de hem bij artikel 13, § 3, van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheden en is hierbij, gelet op wat voorafgaat, niet op een kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit gekomen. Bijgevolg kan niet worden volgehouden dat de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden.

3.3.4. Het vertrouwensbeginsel houdt in dat door het bestuur bij een rechtsonderhorige geweekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd (RvS 26 februari 2007, nr. 168.263). Er is slechts sprake van een schending van het vertrouwensbeginsel indien aan drie voorwaarden is voldaan: het bestaan van een bestuurlijke vergissing, het ten gevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan een rechtsonderhorige en de afwezigheid van gewichtige redenen om die rechtsonderhorige het verleende voordeel te ontnemen (RvS 17 maart 1987, nr. 27.685, Vermeulen). De verzoeker zet niet uiteen op welke wijze aan deze voorwaarden zou zijn voldaan.

3.3.5. Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend vijftien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN